

relacji cen), należy po upływie kwartału, a przed upływem 7 miesięcy od daty wydania decyzji o ustaleniu ceny, przeprowadzić rewizję tych cen w oparciu o przeanalizowane dane kalkulacji wynikowej. Co do artykułów, których cykl produkcji przekracza okres jednego kwartału, przeprowadzenie rewizji cen następuje po upływie 6 miesięcy, a przed upływem 1 roku od daty wydania decyzji o ustaleniu ceny.

§ 6. 1. Zmiany cen artykułów, o których mowa w § 2, z wyjątkiem zmian dokonywanych zgodnie z przepisami § 5 ust. 3, mogą być dokonywane tylko w szczególnych przypadkach, w razie stwierdzenia nieprawidłowej relacji cen, w okresie 6-miesięcznym od ustalenia ceny.

2. Zmiany cen artykułów i usług przeznaczonych na eksport oraz zmiany cen artykułów pochodzących z importu mogą być dokonywane tylko w przypadkach określonych przepisami dla ich ustalania.

§ 7. Przepisy §§ 1—3 nie dotyczą cen zbytu następujących artykułów: węgla kamiennego i brunatnego oraz brykietów z węgla kamiennego i brunatnego, łupków surowych, łaterytowych i bitumicznych, gliny ogniotrwałej i argelitu,

rud żelaza i metali nieżelaznych,
metali nieżelaznych w blokach,
złomu wszelkiego rodzaju,
surówki i stali surowej,
konstrukcji stalowych,
pojazdów mechanicznych,
surowców siarkonośnych,
apatytów i fosforytów,
kautczuków naturalnych i syntetycznych,
przędzy jedwabnej,
włókien ciętych i polanu,
sody (wszystkie gatunki),
kwasu siarkowego,
„ solnego,
karbidu,
amoniaku,
fenolu,
metanolu,
formaliny,
chloru,
azotanu srebra i innych związków chemicznych metali szlachetnych,
polichlorku winylu,
bieli cynkowej,
artykułów z półkoksowania,
artykułów przeznaczonych na zaopatrzenie sił zbrojnych.

§ 8. Odpisy decyzji o ustaleniu cen, o których mowa w §§ 1 i 2, należy bieżąco przekazywać Centrali Banku Inwestycyjnego, jak również Centrali Banku Rolnego — w razie

ustalania cen zbytu wyrobów produkowanych dla potrzeb rolnictwa.

§ 9. Ministerstwa prowadzić będą rejestr ustalonych cen ze wskazaniem w szczególności dokładnego określenia (nazwy) artykułu (roboty), przedsiębiorstwa produkującego, numeru i daty decyzji o ustaleniu ceny jednostkowej i daty, od jakiej cena obowiązuje.

§ 10. Zarządzenie nie dotyczy cen zbytu wyprowadzonych z cen detalicznych przez potrącenie marży handlowej.

§ 11. Przepisy niniejszego zarządzenia nie naruszają przepisów zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311).

§ 12. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 28 maja 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Górnictwa uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr A-65, poz. 839);
- 2) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 28 maja 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Chemicznego uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr A-65, poz. 842);
- 3) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 16 czerwca 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Hutnictwa uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr A-65, poz. 846);
- 4) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 maja 1955 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Maszynowego uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr 44, poz. 437).

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. L. Kasman

1235

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 31 grudnia 1956 r.

w sprawie gospodarowania odpadkami w jednostkach gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz w wykonaniu § 1 uchwały nr 741 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie usprawnienia gospodarki surowcami wtórnymi oraz zwiększenia wykorzystania tych surowców w przemyśle drobnym, spółdzielczości pracy i w rzemiośle zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Państwowe jednostki organizacyjne i spółdzielnie obowiązane są sprzedawać następujące odpadki:

- 1) złom stalowy i żeliwny z wyjątkiem złomu, który może być zużyty bez przetapiania,
- 2) złom i inne odpadki metali nieżelaznych,
- 3) makulaturę,
- 4) oddzierki skórzane,

5) odpadki poubojowe,

6) kości,

7) szmaty i inne odpadki włókiennicze z wyjątkiem resztek tkanin (metrażowych i kilogramowych) powstających w przemyśle odzieżowym —

— jednostkom prowadzącym skup odpadków, których wykaz ustali Minister Przemysłu Drobno i Rzemiosła w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i ogłosi w Monitorze Polskim.

2. Państwowe jednostki organizacyjne i spółdzielnie, w których powstają odpadki wymienione w ust. 1 w większych ilościach, obowiązane są zawrzeć z właściwymi jednostkami prowadzącymi skup tych odpadków długoterminowe umowy dostawy. Do umów tych stosuje się odpowiednio postanowienia zawarte w ogólnych warunkach dostawy w obrocie krajowym, stanowiących załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 października 1956 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników, uzgodnień dostaw i ogólnych warunków dostawy (Monitor Polski Nr 89, poz. 1016).

§ 2. 1. Państwowe jednostki organizacyjne i spółdzielnie powinny oferować odpadki inne niż wymienione w § 1, ust. 1 do skupu jednostkom organizacyjnym prowadzącym skup odpadków. Obowiązek zaoferowania jednostce skupu nie dotyczy drobnych ilości tych odpadków.

2. Drobne ilości odpadków innych niż wymienione w § 1 mogą być sprzedawane na cele produkcyjne dowolnym państwowym jednostkom organizacyjnym, spółdzielniom, rzemieślnikom i innym drobnym wytwórcom.

3. Przepis ust. 2 stosuje się również w przypadkach, gdy jednostka skupu odpadków (ust. 5) odmówi skupu lub nie zawiadomi o przyjęciu oferty sprzedaży zaoferowanych odpadków w ciągu 14 dni od daty wysłania oferty, albo jeżeli na terenie województwa, na którym ma siedzibę jednostka organizacyjna posiadająca odpadki, nie jest prowadzony skup tych odpadków.

4. Decyzja co do sprzedaży odpadków spółdzielniom, rzemieślnikom i innym drobnym wytwórcom oraz co do ceny powinna być komisyjnie ustalona.

5. Minister Przemysłu Drobno i Rzemiosła ustali w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami wykaz jednostek prowadzących skup odpadków innych niż wymienione w § 1 i ogłosi ten wykaz w Monitorze Polskim.

§ 3. 1. Jako odpadki mogą być również sprzedawane materiały i wyroby gotowe nie nadające się do wykorzystania przez posiadacza wskutek zużycia, zniszczenia, uszkodzenia lub wady.

2. Zakwalifikowanie do sprzedaży jako odpadków — materiałów i wyrobów gotowych następuje komisyjnie.

§ 4. Odpadki oraz przedmioty określone w § 3, na które nie można znaleźć nabywcy i których zużycie w okresie późniejszym nie jest przewidywane (odpady bezużyteczne), mogą ulec zniszczeniu lub usunięciu z terenu danej jednostki. Podejmowanie decyzji o zniszczeniu (usunięciu) odpadków następuje komisyjnie.

§ 5. Państwowe jednostki organizacyjne i spółdzielnie, w których w chwili wejścia w życie zarządzenia powstają odpadki wymienione w § 1 ust. 1 w większych ilościach, powinny zawrzeć umowy, o których mowa w § 1 ust. 2, w ciągu dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie zarządzenia.

§ 6. Z dniem wejścia w życie zarządzenia tracą moc przepisy w sprawie gospodarowania odpadkami (surowcami wtórnymi) wydane na podstawie:

- 1) dekretu z dnia 23 stycznia 1947 r. o obrocie i gospodarowaniu odpadkami użytkowymi (Dz. U. Nr 27, poz. 105),
- 2) dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o obrocie i gospodarowaniu materiałami pochodzącymi z rozbiórki budynków (Dz. U. Nr 36, poz. 247),
- 3) dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o reglamentacji niektórych surowców, półfabrykatów i wyrobów gotowych (Dz. U. z 1949 r. Nr 46, poz. 341 i z 1950 r. Nr 49, poz. 447),
- 4) dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. *L. Kasman*

1236

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 31 grudnia 1956 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 25 maja 1956 r. w sprawie przekazania Prezesowi Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego i Prezesowi Głównego Urzędu Miar uprawnień do ustalania cen zbytu na artykuły zaopatrzeniowe i inwestycyjne produkowane przez jednostki im podległe.

Na podstawie § 1 ust. 2 i 3 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336, Nr A-115, poz. 1495, z 1954 r. Nr A-50, poz. 683 i z 1955 r. Nr 65, poz. 850, Nr 120, poz. 1582 i Nr 123, poz. 1601) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 25 maja 1956 r.

w sprawie przekazania Prezesowi Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego i Prezesowi Głównego Urzędu Miar uprawnień do ustalania cen zbytu na artykuły zaopatrzeniowe i inwestycyjne produkowane przez jednostki im podległe (Monitor Polski Nr 46, poz. 544) wprowadza się następującą zmianę:

w § 4 pkt 2 kwotę 2.000 zł zastępuje się kwotą 20.000 zł.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. *L. Kasman*